

Commandanten paa Fæstningen Kronborg. Her er Forholdet saaledes, at der paa Fæstningen er en Vollig, og at det altsaa vilde være meget naturligt at lade Commandanten faae denne som Tjenestebolig, naar ikke det bestemte Hensyn havde gjort sig gjældende, at man vilde give en udmærket Officer, som allerede har nydt Anerkjendelse, ogsaa denne forøgede Anerkjendelse at lade ham beholde den Vollig, han nu har; men, hvor megen Anerkjendelse man end vil yde denne Officer, maa man dog ikke lade det gaae ud over en anden. Nu siger Fleertallet, at der er stor Grund til at give General Lunding Fri-bolig, og heri er jeg enig, og man kan altsaa ikke lade Commandanten faae denne Vollig, da man ikke kan finde sig i at lide Tab. Det er det eneste Raisonnement, som man kan have fulgt; men saa stiller Sagen sig for mig saaledes, og det har med min bedste Villie ikke været mig muligt at komme til en anden Anskuelse end den, at den Commandant, der skulde have Volligen, bliver den, der forærer General Lunding halvfjerde Hundrede Rigsdaler. Det er et Forslag, som jeg ikke kan gaae ind paa at tilraade det ærede Thing at følge. Jeg veed vel, at man gjør gjældende, at den Paagjældende ikke har Ret til Fri-bolig, og at han ikke kan faae den, fordi man har bedre Anvendelse for den, men det troer jeg ikke er correct, thi naar General Lunding ikke var, saa vilde Commandanten faae Volligen, og faaer han den ikke nu, fordi General Lunding skal have den, saa er det ham, som forærer General Lunding halvfjerde Hundrede Rigsdaler. Det har været mig umuligt at komme til en anden Anskuelse, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Thinget i disse 3 Punkter at følge Ministerens Forslag.

Berg: Jeg er i nogen Forlegenhed med at tage Ordet for Forslag, der antyde Nedsættelse paa det Budget, som her forhandles; thi efter tidligere Afstemninger over den Deel af Budgettet, der allerede er forhandlet, antager jeg ikke, at Thingets Fleertal huder saadanne Forslag. Det er jo en Selvfølge, at naar man saaledes nedsætter et Ministeriums Budget, vil Ministeriet komme til at gjøre

Regnskabet om igjen, og da bliver vel Ministeren til en vis Grad Finantsubvalgets eller Thingets Regnskabsfører; det er jo en Stilling, som man ikke vel kan unde en høitæret Minister at indtage, og derefter nærer jeg, som sagt, egentlig Betænkelse ved at fastholde Forslag, der gaae ud paa Nedsættelse paa Budgettet. Smidlertid kan der dog gives Undtagelser. Her have vi et Forslag under Nr. 11, der er blevet omtalt af de to foregaaende ærede Talere. Det angaaer to Arrestforvarere, som man vil unde fri Vollig, fordi man siger, at det er en Forglemmelse, at de ikke fik en saadan ved Lønningsloven. Det er jo ganske vist, at Arrestforvarere bør boe der, hvor de skulle passe paa Arrestanterne, men dermed er det ikke givet, at der skal tages Hensyn dertil ved de Emolumenter, som tillægges Embedet. Det er jo ikke en saadan Stilling, hvortil visse Underofficerer commanderer, men som de kunne søge som en hvilefornøst anden Embedsstilling, og synes de ikke om Vilkaarene ved denne Stilling, kunne de jo blive frie for at faae Embedet. Altsaa, jeg finder det ganske naturligt, at man afstøter Beløbet for Fri-bolig for dem som for andre Underofficerer. Er det urigtigt for dem, saa er det ogsaa urigtigt for Andre, hvem man overlader Fri-bolig i visse militaire Bygninger, og som man har ved en Paragraph i Loven udtrykkelig fradraget et vist Beløb. Naar der saaledes skal afstemmes over, hvad der kan antages at være en Forglemmelse ved Lønningsloven, frygter jeg for, at der bliver temmelig mange Tillæg det ene Aar efter det andet til den dog meget grundigt behandlede Lønningslov, vi vedtoges ifjor. Dette er det ene Punkt, det andet findes under Nr. 20, det angaaer de Tjenesteboliger, hvorom der er Strid. Jeg anseer det imidlertid for temmelig vigtigt at komme til en Fortolkning af vedkommende Paragraph. Mig forekommer det, at det har ingenfornøst Bænkelse at komme paa det Nene med, hvad Paragraphen mener, men jeg hører dog, at der er forskellige Meininger herom; Paragraphen er Nr. 27 i Loven om Lønninger for Hæren; den begynder saaledes: „Følgende lide intet Afdrag, naar der tildeles dem Tjenesteboliger“; og saa nævnes der commanderende Generaler. De lide intet